

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4235/2025
03.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., чији је пуномоћник Манасије Манасијев, адвокат из ..., против туженог привредног друштва „Vuk Кор 2005“ доо Судрулица, чији је законски заступник Небојша Стојановић из ..., а кога заступа пуномоћник адвокат Мирослав Манасијевић из ..., ради узнемиравања својине и чинидбе, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2979/24 од 06.08.2024. године, у седници одржаној 03.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2979/24 од 06.08.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици, Судска јединица Владичин Хан П 346/22 од 27.10.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилаца према туженом и утврђено да је тужени без основа узнемирио тужиоца у вршењу права својине на кат. парц.бр. ..., бр. .. и бр. ..., КО ... на тај начин што је на кп .. КО ... власништво тужиоца АА на целој парцели површине 160 м², складиштио песак, шљунак, земљу, шут и камење, па се на истој налазе остаци од складиштеног, утабаног песка, шљунка и шута и на појединим деловима парцеле песак у висини од 0,20 м до 1 м, као и две камионске приколице које захватају по 8 м², наведене парцеле, на кат. парц. бр. .. КО ..., на којој су сувласници у делу од по ½ идеалне тужиоци ББ и ВВ, на целој парцели површине 164 м², складиштио песак, шљунак, земљу, шут и камење, па се на истој налазе остаци од складиштеног песка, шљунка и шута, на појединим деловима парцеле песак у висини од 0,20 м до 1 м, као и две камионске приколице од којих једна захвата површину од 1 м а друга површину од 9 м², наведене парцеле, на кп бр. .. КО ..., власништво тужиоца ГГ, на делу парцеле површине 89 м², складиштио шљунак, шут и камење у висини од 0,00 м до 3,00 м, а на преосталом делу парцеле површине 288 м², се налазе остаци ускладиштеног песка, шљунка и шута, и на појединим деловима парцеле песак у висини од 0,20 м до 1 м, и део једне камионске приколице која захвата 7 м², наведене парцеле, па је наложено туженом да са наведених парцела уклони складиштени песак, шљунак, земљу, шут, камење и камионске приколице и омогући тужиоцима да своје парцеле несметано користе и да се убудуће уздржава од оваквог или сличног узнемиравања тужилаца у праву коришћења њихових парцела, све у року од 15 дана од пријема пресуде. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужиоцима на име парничних трошкова исплати сваком тужиоцу посебно по

5.000,00 динара и свим тужиоцима заједно износ од 819.123,50 динара у року од 15 дана по пријему пресуде са законском затезном каматом од дана извршности одлуке о трошковима па до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2979/24 од 06.08.2024. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Сурдулици, Судска јединица Владичин Хан П 346/22 од 27.10.2023. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 386. став 3. и члана 5. ЗПП и члана 118. став 2. ЗПП, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...18/20), Врховни суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

У овој парници није утврђена вредност предмета спора па се као вредност предмета спора узима износ од 15.000,00 динара, на основу одредбе члана 28. Закона о судским таксама („Сл. гласник РС“, бр.28/94 са изменама и допунама).

Имајући у виду да су у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, следи да ревизија туженог није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из тих разлога, Врховни суд је на основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић